

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Szülter petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmendetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A tisztujtás.

Alig pár hét választ el bennünket az általános megyei tisztujtástól, melynek fontosságát emeli ama körülmény, hogy — amennyire a viszonyokból előre látható — honfoglalásunk ezer éves történetében ez lesz az utolsó, választás utján megejtendő tisztujtás.

S míg ha csak a legutolsó megyebeli tisztujtásainkra is visszagondolunk, azokat már hónapokkal előbb élénk választási mozgalom előzte meg s a megyebizottsági tagok jársonként egybegyűlve külön-külön tanácskoztak nemcsak saját járásbeli, hanem az összes megyei tisztviselők kijelölése tárgyában; míg a napi lapok egymásután számolnak be az egyes megyékben már rég megindult választási mozgalmakról: addig megyénkben ez ideig ily értekezletek tartása még csak szóba sem került.

Ennek természetes folyamánként tekinthető hogy megyénkben esendesen s nagyon is csekély személyváltozással foly majd le a legutolsó restauratio.

S e körülmény fényes bizonyítékául szolgál annak, hogy vármegyénk tisztviselői — átérzve hivatásuk fontosságát — tehetségüket megújítják javára érvényesítették s dacára az erejüknek majdnem túllhaladó elfoglaltságuknak, igyekeztek mindenkor a beljök helyezett bizalomnak híven s lelkiismeretesen megfelelni.

Az érdem oroszán része a tisztikar vezetői, akik kiváló szakértelemmel odaadó buzgósággal töltve be állásukat hivataltársaiknak a közhivatali pályán követésre méltó példányképpül szolgáltak.

Aki szigorú a köteleességek teljesítésében, de emellett kész örömmel hozza meg az elismerés adóját a buzgó tisztviselőnek: azt a főt tisztársai szeretettel övezik s példáján nemes versenyre hevülnek.

„Zalamegye“ tárcája.

Az apa vetke.

(Elbeszélés).

Hirta: Porzsaolt Kálmán.

Leültek a puha pázsitra egymás mellé. A lány lesütötte szemét s a férfi gyengéden megszorította a lány apró fehér kezét. Sokáig hallgattak, — hallgatták a lábuk alatt csörgedező patak locogását, vagy talán szíveik dobogását.

— Az én szép Mariskám miért oly szomorú ma? kérdezte a gróf.

— Mert ma utoljára találkozunk! — felelt tompa hangon a lány s alig bírta elfojtani könnyeit.

A férfi arcán a megütközés tükröződött.

— Rosz tréfa ez, mely engem nagyon elszomorít.

— Nem tréfa ez, hanem szomorú való; atyám határozata.

— Beszélte vele?

— Önkénytelenül elárultam magamat s aztán mindent bevallottam.

— Mindent?

— Mindent, hogy szeretek titkon, az ő tudta nélkül, szeretek mélyen, szenvedélyvel oly ifjút, kitől az egész társadalom elválaszt és hogy azzal az ifjával minden nap találkozom, hogy az erdő magányát nem a madarak dala s a virágok illata miatt kerestem fel, hanem hogy láthassam azt, kit szebbnek tartok az erdő virágainál s kinek hangját jobban szeretem hallani a madarak dalánál is.

— És ő mit szökött?

— Arcát először elütötte a vér, majd halál sápadtsága ömlött el rajta, kezeit ökölbe szorította, ajkai reszkettek; meg voltam rémülve, sohasem láttam még ilyennek. Ajkaira nem jött sokáig egyetlen hang sem, majd egyszerre harsány rikácsoló kiáltásban tört ki. Es akkor

iszonyú káromlás közt azt mondta, hogy ha még egyszer találkozom veled, — megöl.

A fiatal ember ajkán keserű mosoly vonult el.

— Es mindezt azért, mert gróf vagyok?

— Meg lehet, hogy igaza van atyámnak!

— Hogyan!? hát még te is?

— Atyám okos ember, ő megértette velem, hogy az én szerelmem esztelen, a robgányi erdősz leánya nem gondolhat józan öszszel egy Várhelyi grófra.

— Te már nem szeretsz engem!

— Eppen azért jöttem el most, hogy ezt ne higgye. Szeretem, most is, sőt most még inkább, mint ezelőtt, mert most szerelmem tiszta az önzéstől, mert tudom, hogy nem lehetek az önök s mégis kívánom boldogságát.

— Az én boldogságom csak a te boldogságod. Szívünk úgy összenőtt, hogy egyikünk sem élhetne a másik nélkül. Ne szakíts félbe, atyád bizonyára csak azért tiltotta meg neked, hogy velem találkozzál, mert szándékom öszszintéségében nem hisz talán. Ha köztünk is áll az egész társadalom, én mitsem törődöm ezzel, mit ér nekem az egész világ te nélkül? Beszélek atyámmal s ha ő velem együtt felkeresem atyádat s megkérem ezt a szép kis kezét, mondj, akkor is azt mondjátok, hogy többé nem találkozunk? . . .

A lány szemében a nem sejtett öröm sugara vilant fel; valami ismeretlen kéj érzete ömlött el tagjain s midőn Várhelyi Béla gróf átkarolta derekát, nem volt ereje kibontakozni az ölelő karokból s ajka önkénytelenül is viszonzta a forró esőköket.

Midőn az égen feltűnő esti csillag az elválásra figyelmeztette a szerelmes párt, egy utolsó hosszú esőket váltottak meg.

— Isten veled szép kis feleségem, szökött a gróf.

— Jöjjetek melőbb: — sugta vissza a lány s hazatért a magányos erdei lakba.

Az ifjú gróf belépett atyja szobájába. Az öreg Várhelyi támlás szekében ült, mélyen lecsüggesztett fővel, melyet hóhéfer haj takart. Arcán a mult sok gyö-

Megyebizottsági tagok választása.

A megyebizottsági tagok választása az októberi törvényhatósági közgyűlés határozatához képest az egész megyében f. hó 4-én ment végbe. A választások eredményét a következőkben közöljük. Megválasztottak törvényhatósági bizottsági tagokká:

Zala-Egerszeg: Kovács Károly, Udvardy Ignác, Hajik István, Rigó Ferenc;

Nagy-Kanizsán az I. választó kerületben Knausz Boldizsár, Varga Lajos, a II-ikban Gyórfy János, dr. Rotschild Samu, a III-ikban Faics Lajos;

Keszthelyen: Farkas Miklós, Lénárd Ernő,

Sümegyen: dr. Lukonich Gábor és Surgóth Miksa,

Tapolcán: Mojzer Ferenc, Glazer Sándor, dr. Beszedits Ede;

Alsó-Lendván: Hajós Mihály, Karabélyos Béla, Kiss Pál, dr. Józsa Fábán;

Csáktornyán: Szilágyi Gyula, Sárosy László, Rosenberg Lajos;

a káptalan tóthi választó kerületben: Eöry Miklós, Aczél József, Szabó Ferenc;

a bellatinában: Mocsary János, Koczeth Mátyás;

a karmacsiban: Barna György, Fekete Gergely, Eröss István, Isoo Miklós;

a stridóban: Simon Lajos, Kozma Márton;

a letenyében: Folly Bernát, Tóttóssy Béla, Filipics János, Békessy Rezső;

a méhályfiban: Lohonyai Elek, Dézsenyi Ferenc, Pály János;

a nedelcziben: Gresz Alajos, Kornfeind Nándor;

a kerka-szent-miklósiban: Cseke Imre, Lukács Imre, Karabélyos Elek;

a lentiben: dr. Mangin Károly, Lenek Móric, Imrey Sándor;

a monostor-apátiában: Bakos Imre, Vlasits Nándor, Schvarcz Gáspár, Gidró László;

az ulkiban: Soos Pongrác, Pály János, Szücs Zsigmond, Varga Tamás;

a gelseiben: dr. Viola Ignác, Stingly Károly, Modrovics János, Koltay László;

a pallinában: Zathureczky Zsigmond, Bordik Lambert, Fülöp Kázmér, Pandor Ferenc;

a köves-kálliban: Fehér Sándor, Gyórfy Pongrác, Papp Lajos, Czigány Károly;

a szent-györgy-cölgyiben: Jakabfy Pál;

a balaton-fürediben: Segesdy Miklós, Varga János;

a muraszordahelyiben: Vranicsits Károly, Kollarits Imre, Keckés Ferenc;

nyörének és szenvedésének nyoma látszott. Midőn fiát belépni látta, arcán némi öröm halvány kifejezése támadt.

— Rég nem láttalak Béla. Merre jártál? — szólt félig szemrehányó, de gyöngéd hangon.

— Kedves atyám bocsánud meg mulasztásaimat. Ha elmondok mindent, meg fogod érteni kimaradásomat.

— Szeretek!

Az öreg arcán a meglepetés tükröződött, de aztán derült mosoly váltotta fel ezt.

— Szeretsz. Jól van. Hiszen itt van már a kikelet ideje. Es kit szeretsz?

— Egy angyalt!

— No, ezzel igen sokat mondtál, de én még se tudok semmit. — Ismerem?

— Nem ismered. Nem tartozik a körünkhöz.

— Vigyázz fiam! Az ily szerelem mindig veszedelmet hord magában.

— Talán mert nem grófnő, vagy bárónő? Eh! atyám, tegyük le a régi büszkeséget s ösük helyett keressük a jó szívet és tiszta becsületet.

— Szegény, a kit szeretsz?

— Szegény és rangtalan.

— S mit akarsz vele?

— Mit, hát nőül veszem.

Az öreg arca szigorú kifejezést öltött. Ugy látszik, nem tetszett fia határozottsága. De azért nyugodtan szólt hozzá.

— No jól van, hát beszéljessünk a dolgról, ki legyen az a lány?

— Boros Mariska, a bárándi vadász leánya.

A vén gróf egy rekedt kiáltást hallatott, felugrott székéből s üveges szemekkel meredt fiára. Ajkai idegesen reszkettek, de szólni sokáig nem tudott. Végre bágyadtan roskadt újra székébe s ajkát nyöszörgő, siránkozó hang hagyta el.

— Nem szeretheted! Nem igaz, hogy szereted!

— Jobban szeretem életemnél!

a *turnischában*: Vugrinesics Boldizsár, Horváth Szabó István, Kelcz Gyula;
a *csesztregiben*: Stanovszky Nándor, Herman Imre;
a *balksában*: Gálos Pál, Török József, Bozzay Pál;
a *hodosában*: Hirschman Lipót, Gresz Alajos;
a *nagy-lengyelében*: Udvardy Vince, Doszpoth Gábor;
az *alsó-bagodiban*: Simon Pál, Szabó Ferenc, Tóth Gyula;
a *nemesapátiban*: Hány József, Molnár István, Árvay Gábor;
a *balaton-udvariban*: Bereczky Sándor, Venninger Mátyas, Molnár János;
a *kottoriban*: Kollay Rókus, Kele György;
a *pacsában*: Bakó Gyula, Unger János, Viosz Ferenc, Remete Géza;
a *ságodiban*: Thassy Kristóf, Mayer István, Vucskics Ignác;
az *alsó-vidovecziben*: Horváth Csongor, dr. Böhm Szidney, Babics Gábor, Golub János;
a *türjében*: Réthy Gyula, Veledecs Lajos;
a *felső-szemenyében*: Mályits János, Vizmathy József;
a *novában*: Stádl János, Guttmann Gyula, Zechmeiszter Viktor;
a *zala-szent-lászlóban*: Rimmer Lajos, Botka Ferenc, Forster Ferenc;
a *zala-lövőiben*: Thassy Miklós;
a *kapornakiban*: Gaal Miklós, Cziklin Ferenc, Lujzer Lajos;
a *szent-gróthiban*: Botfy Péter, Koller Ignác;
a *történyében*: Molnár József, Tivadar Ferenc, Múrai Robert, Grahovecz András;
a *dobronakiban*: Nagy Károly, Horváth József;
a *pákában*: Koutayek Ferenc, Árvay Lajos, Somogyi Elek;
az *alsó-domboruban*: Stefics István, Pihler Imre;
a *bakiban*: Szekeres József, Tomasi Sándor, Pajthy Elek, Marton György;
a *perlakiban*: Csesznák József, Sölyomi Tivadar, Glavina András;
a *szepethiben*: Varga István, Simán István, Soos Károly, Molnár István, Kummer Gyula;
a *lesence-tomajiban*: Pály János, Angyán János;
a *kis-komáromiban*: Mészáros Antal, Ferenci János, Kálóczy János, Tornócs Gábor.

Utielmenyek naplóból.

A *Jamrach-Hagenbeck* féle gyűjtő expedícióból Afrikának a *Transaal* és a *Zambesi* körül elterülő részéből.

Dr. Donázy Ferencz-től.

Desa, a Zambesidelta keleti részén.

Négy napi erős menet után *Desát* értük el, hol Hevell Kurt kiegészítette az expedíció listáját. Ez ügyes ember Pampában 60 embert fogadott fel s Pampától 2 óra járásnyi távolban egy banánligetben érte be expedícióját. A találkozás szívélyes volt. Embereink örömteljes üngölgés, kendőbogatás, puskadurrogás és a Kudu antilop szarvából készült kürtök harsogásával üdvözölték Hevell Kurtot és csapatját, mire ezek is lövődéssel feleltek. Még minket is olyan mámoros öröm forma lepett meg, s néhány hurrah kiáltással vegyültünk az öröm riadalmába. Ez tán csodálatosnak tetszik s mosolygásra kényszeríti az olvasót? Pedig nincs oka reá! Mert ha már utazott a messze tengereken, az emberhangtalan, hónapokig tartó lakatlan tájakon, akkor érezte is, minő kellemes, jótékony öröm rezgi át az embert, ha egy-egy hajóval, vagy embercsapattal találkozik! Önkéntlenül is kitör a kebelből az örömrivallás s ezután szinte megkönnyebülten érezi magát az ember.

Miután Hevell Kurt bátyjának jelentését megtette s az embereket elléptette előtte, üdvözölt bennünket is

— Szerencsétlen hallgass! nem tudod mit beszélsz. Boros leányát nem szeretheti Várhelyi fia!
— De hát miért nem? Nem értelek!

— Miért? miért?! — Jól van, ha tudni akarod, megtudod; magad kívántad s ne engem, magadat át közd, hogy miért vetted szemedet reá?

Az agg felkelt s egy szekrényhez sietett, ennek fiókjából kivett egy avult köteg papírt s átadta fiának.
— Fogd, itt vannak napló jegyzéseim. Ezekből megtudsz mindent.

A fiú mihőn kapott az iratok után s elrohant velük szobájába.

Hosszú kalandos élet leírása volt azokon a sárgult lapokon. A lovagiasság és erkölcselenség ríktó példái hemzsegték benne.

Volt közöttük egy szomorú tragedia is.

A könnyű véru gróf megszeretett egy szép, de szegény sorsú asszonyt, a férj egész napon át távol volt, az asszonynak nem volt gyermeke, aki megőrizte volna, szeretője lett a grófnak. Egy napon a szerelemnek gyümölcse lett, az asszony boldog volt; — de a férj megtudott mindent s az asszony nyomtalanul eltűnt a föld színéről.

A férjet Boros Gábornak hívták s a gróf leányát Boros Mariskának.

Midőn a szegény ifjú Várhelyi grófe szomorú történetet végig olvasta, rémülve kiáltott fel: „Testvérem!”

Azután össze hajtotta az iratokat, átküldte atyjának; vállára vette fegyverét, elment — s többé sohasem tért vissza

Holttestét átlöve találták meg a kastély kertjében.

A csermely mellett a szép Mariska napról-napra várja vőlegényét, hogy érte jöjjön. Fejét már ősz fűrtök takarják, tagjai roskadoznak, de azért még mindig várja, várja vőlegényét.

s röviden elmondta, hogy Pampában, *Muvanguva*, a tohta kaffirok e deli, erős harcias nép főnöke igen szívesen fogadta s 2 fegyver, 120 drb. töltény, 1 vég színes karton, 20 méter scarlávörös pamutszövet, 4 klgrm. színes üvegyöngyök, pár kés, néhány tükör, s csillogó karkötőkért összehívatta az egész, mintegy 420 méhkas alakú, fűből font s sárral betapasztott kunyhók-ból álló falu lakosságát s majd egy félóránál beszélt nekik, mire megkezdődött az alku. Hevell Kurt kötelezte magát, hogy atyja lesz a teherhordóknak s védi és táplálja őket s minden halottért 1 vég kartont és 1 klgrm. üvegyöngy s félklgrm. rézsodronyt ad a hátramaradot-taknak. Ezután megkötötték az alkut; azaz minden teherhordónak egy óra 6 röt karton, 2 méter scarlávörös pamutszövet, 1 tükör, 2 kés és 4 marok színes üvegyöngy jár s ezen árúknak egy részét felpénz gyanánt mindjárt köteles volt lefizetni. Mikor pedig gabna, gyümölcsök, kecske, juh, 10 borju és néhány tucaat tyuknak és zsák tengerinek becsérelésére került a sor, Hevell Kurt a főnöknek még két szekerét és egy tört ajándékozott, mire az annyira megörült, hogy megesküdött a kunyhója fetischére (bálvány), hogy örökös barátja marad Hevellnek és ennek barátjainak s félóra múlva a falu közepén, a harci díszbe öltözött harcosok jelenlétében ünnepelesen, a Kudu kürtök harsogása, a harcosok paizs döngése között, melyet az asszonyok és gyermekek fülhasogató visítása és ordítása követett, megpecsételték vérrrel a baráti szerződést, azaz mind-egyik megszurta karját s néhány csepp vért egy bivalyszarvból készült serlegbe eresztett, mely telve volt valami savanyús, de erős erjesztett itallal. Azután előjött egy bűvész fele, ki különböző hókusz-pokusokat csinált és a harcosok rivalgása közt kiürítették a serleget, előbb ő, azután a főnök ivott. Ekkor a legöregebb harcos, a főnök — vagy mondjuk király jobbkeze, két darabka lágy aurebi bőrt hozott elő; ekkor egyikkel Hevell, a másikkal a király karjából gyöngyöző vért törülte le s ekkor megcsérélve a bőrdarabokat, a Hevell vértől nedves bőrdarabbal a király, ennek vértől azonnal pedig Hevell karját kötötte be. E műtét alatt a harcosok s a körül álló lakosság, a hogy csak bírta, háromszor felordított. Ez ordítás, mondá Hevell Kurt, az ember füle dobját repegette s a velőkéig nyilalt, olyan harsány, annyira nem emberi tudóból jönni látszó volt.

Ezután röviden elbeszélte azt is, hogy mikor *Muvanguva* király megtudta, hogy Desába s onnan Senába a Zambesizez igyekszünk, megígérte, hogy futárokat fog küldeni *Antlanhabua* királyhoz, hogy menel barátságosabban fogadjon s érkeztünket bejelentse. Erről azonban már volt gondoskodva, minthogy *Taba Lerát*, a velünk levő betschuan negerek fejt, e becsületes és jóra való okos, lehet mondani civilizált négert két európaival, a turingiai *Statter József* és *Statter Farkas* testvérekkel s a megfelelő ajándékokat vivő 12 emberrel Hevell Károly már előre küldte, hogy érkeztünket bejelentsek és barátságunkról biztosítsák.

Hevell Károly különben aggodott az *Uvaná*ba küldött csapatért, miután már két napja megkellett volna érkeznie a fogadott emberekkel s ezért késleltette az indulást is. E derék ember aggodalma délután már annyira fokozódott, hogy egy percig sem tudott nyugton maradni. Majd minden öt percben beszólt hozzánk, hogy kinő aggodalmait csillapítsa. Ez aggodalma különben egészen érthető volt, miután s csapatban volt Hevell nővérének egy 19 éves fia is, a bátor és derék *Lenker Henrik*, kit ő mondhatni törőn szeretett; s szeretetben osztozott vele az egész expedíció, mert Henrik egy kedves, szolgálatkész s a legvonzóbb modoru fia volt, kit nagybátyja csak nagy kérésre és csak azért bocsátott el e csapattal, mert e csapatot rokona, a rettenthetetlen és a vakmerőségig bátor és ügyes vadász, Spindler Edgar vezette.

Öt óra felé délután Hevell távcsövével felmászott egy magas sycamorfára s onnan kémlt szét a vidéken, de a csapatnak sehol semmi nyomát nem bírta felfedezni. Az egész vidéken nem látott egy élő embert, csupán egy nagy csapat Hamadryast látott, melyek egy távoli kukorica földet pusztítottak.

Este már az egész táborban nyugtalanság uralkodott a távollévoikért, miután a harmadik nap is eltelt már s ők még sem érkeztek meg. A két Hevell egy csésze theára hittuk meg *Szalonnukba*, mint gróf York trétásan residentiankat elnevezte, mert a nappali rettentő hőséget, megfoghatatlan módon, úgy 8 óra tájban olyan hűvösség váltotta fel, hogy szinte fáztunk. A táborban nagy tüzek égtek minden lépten-nyomon s embereink takarókba burkolva ezek körül időztek, vagy heverték. Úgy szólván senki sem tudott aludni; még a minden iránt közönyös, önző negerek is fileltek minden zajra, hogy nem-e az érkező csapatot jelenti. Afrika e részének éghajlata zavarba hozza a legtapasztaltabb meteorológust is. Mert miként lehet magyarázni a hirtönt egész tisztasága mellett, teljes szélesében, az átmenet nélküli légváltozást? A legrekkenőbb 46 Ró. foknyi meleg egyezsere 2 toknyi meleg követte, mely leszállt — 0.5 fok R.-re 1.9 órákor este. Es ezen hőmérsék-változás a test forróságát nem hitü. Az ember fázik annyira, hogy vastagabb ruhát és meleget óhajt, e mellett mégis valami belső hőség kinozza. Ez állapot valósággal a lázhoz hasonlít.

Természetesen úgy a theázás előtt, mint után, csak a távollévoikról folyt a beszéd. Mikor a gróf kedvenc inasa, Péter a theát felszolgált, egy nagy meglepetést is szerzett, ugyanis egy kosárkát megtöltött s elénk tett a „*Pic-Nik, Pic-Nac, Carneval*” stb. angol theasütemények keverékével. A bámulattól oda voltunk. Itt, Afrikában messze minden civilizációtól a Zambasidelta vidékén, a *kalahari pusztá delkörén*, angol „*Pic-nic, Pic-nac és Carneval*” theasütemények keveréke! Más utazó örült, ha kukorica liszten rágódhatott, mi nekünk meg asztalnál, porcelán csészékben úgy szolgálnak fel theát angol süteményekkel, mint a West-End valamelyik parlourjában! Szinte hihetetlen! Maga a gróf is meg volt lepődve, mert e készletéről mitsem tudott. A figyelmes inas, mikor ura a készletet beszerezte még otthon,

négy bádogszelece theasüteményt is elcsomagolt, nem is gondolva, hogy a sors azt a tréfát készíti számunkra, hogy e theasütemények mentik meg az expedíció több tagjának az életét! De erről majd később!

Elhatároztuk, hogy napkeltekor *Uvana* felé megyünk a kiküldöttek sorsáról valant tudandó.

E kirándulásban Hevell Károly, a gróf, a lovag, ezek vadászai, 10 néger és az expedíció két vadász szándékozott részt venni.

Hevell egész éjjel rakatta a tüzeket s minden negyed órában pár lövést tétetett, hogy annál könnyebben megjeljék a tábor.

A lövések dörgő visszhangot keltek, mikre pár pillanattal elhallgatott az erdők ezerhangon üvölt, ordító lárnája. 11 óra felé — nem messze a tábortól — egy jóllakott oroszlan ordított rövid ideig s ez ordításra — igen nagy távolban, három négy felett, de ezek hangja már csak mint a távoli menydörgés moraja jutott el táborunkig.

Reggel, még napkelte előtt elindultunk a jobbra sűrű erdővel fedett, balra pedig apró mimozá ligetek-től fedett sikon *Uvana* irányában. Az apró ligetek mimozá fán láttuk a társas szövk csucos gunyhótető alakú, fűből font fészkeit. Némelyike e tetőknek 2—3 méter átmérővel is bírt s vastagsága is volt egy fél méter. E fészkek körül százával, mint a kas körül a méhek — nyüzsgtek, repkedtek e veréb nagyságú sárgás-barna madárkák, míg az Ericával dúsan fedett tisztásokon számosan repkedtek a ragyogó türkiskék és skarlávörös tollazatu méhészek. Egy keskeny völgy felé hajló mimozá és sycamor fákön pedig csoportosan ültek a *Fénysergegyek*, e gyönyörű tollazatu madarak, melyeknek tollazata olvad arany és a drágakövek kék, zöld, violaszíneiben ragyogott. Szinte visszaverte tollaik ragyogása a napsugarakat, mint a csiszolt ércemelek. A lég telve volt kolibri, nagy amaranth és pillangó pintyekkel, hosszú farku paradicsom pintyekkel és ragyogó szárnyu galambokkal, az alacsony, apró, keserűs gyümölcsű vad narancsfakonveré nagyságú, égőpiros homloku, zöld papagájakkal csevegtek. Menekülő majomcsaládok ugráltak ágról-ágra, kisebb nagyobb mókus fajtákkal, míg a távoli tisztásokon lebbenő árnyakként tüntek el a gyorsan tova száguldó, neszt és szagot kapott antilop csapatok.

Nem élveztük békével e dús vidék vad bájait s kitért gazdagságának látványát, mert az elmaradot-takért a bizonytalanság szorongatta szívünket.

Már a nap magasán járt az égen s tüzes sugarait nem messze a zenittől szórta ránk s a vidékre, még nyomot sem találtunk, pedig elég messze eltávoztunk a tábortól, mert lovaink az indulástól kezdve, a rövidke szüneteket kivéve, majdnem futásban haladtak, annál is inkább, miután a talaj és vidék épp oly járható volt, mint akár Európa művelt vidékei.

Hevell szorongó aggodalommal törülgette homlokát, melyre nem annyira a hőség, mint az aggodalom sajtolta a veritéket s hangosan kezdte vádolni magát, hogy Henriket is eleresztette a csapattal. A vizsgátlást meg sem kíséreltük, hisz magunk sem hittünk a viszontlátás reményeiben.

Hevell pár száz lépéssel mindig csapatunk előtt lovagolt s szilaj vágatással nyargalt fel a sűrű bozót-tal bent, tán 200 meternyi magaslatra. Ennek tetén megállt és körülnézett. Egyszerre hangos *hurrahban* tört ki s széles kalápját lenggette felénk. Mi is sebesen vágattunk fel a nyaktörő magaslatra s távcsöveinken csakugyan kivettünk egy 70—80 főtől álló fekete csapatot, melyben néhány európai világos öltözete is fel-feltűnedezt. A csapat azonban nem a tábor irányába n keletnek, hanem dél felé tartott. Sommi kétség, ők azok és bizonyosan eltévedtek.

Egyszerre löttük ki fegyvereinket, de a csapat nem látszott észre venni.

Másodszor is, a negerek fegyvereibe dupla adag löport töltve erősen lefojtva, tüzelünk. Erre észrevettük, hogy a csapat megállapodik.

A magaslatról leereszkedve, a csapat irányában kezdünk haladni, negyedóránként teljes sortízet adva fegyvereinkből. Reméltük, hogy e jelet megértik s felénk közelednek, vagy legalább is bévárnak. S csakugyan úgy 3 óra felé délután kifáradva, veritékben tüdődvé s farkaséhesen reabukkantunk egy tövises akác liget szélén a keresett csapatra, táborunktól legalább jó 6 mértföldnyi távolságban.

A találkozás a lehető legszívélyesebb volt. Hevell, e szikla erős, erélyes férfiú majdnem könnyezve, egészen megtörve zárta karjaiba Henriket, kit egy ágak-ból összerakolt kólyán, ruhadarabokat aláterogotve, hoból magával a kimerült csapat. Mi is a legnagyobb örömmel, mintha csak saját megtalált fiunk lenne, ölegettük meg a kedves fiut, aki a kissé heves ölelésekre tompa jajgatásra fakadt.

Ennek okát neunsokára megtudtuk, mert míg a két vadász a mimozá erdőbe mélyedt, hogy pár antilopot lőhessen a kitéhezett csapat részére, már t. i. a mi csapatunk részére, mert az eltévedettek vadban nem szenvedtek hiányt, addig Spindler Edgar és a beteg Henrik elbeszéltek a késedelem okát.

Uvanában mindent jól végezve, 55 felfogadott emberrel megindultak a tábor felkeresni. A vezető rövidbebb utat javasolt, így egy süppedékes, itt-ott bambusokkal megszagott manglördön át haladtak. A talaj úgy ingott lábuk alatt, mintha kiteszített ponyván jánának, egyes helyeken levagdalt galyakkal kellett beszórnai, a merre haladtak, különben besüppedtek és ott vesztek volna, miután minden lépésre, mintha az egész terület egy óriási sejt volna, ezer és ezer lyukon vékony sugarakban bűzös víz tört elő s az egész talaj úgy susogott, zizegett lépteik alatt, mintha nedves szivacsot csavarnának. E veszedelmes talaj nem soká tartott, mert egy emelkedésre érve, melyet két oldalon terjedelmes, vízben álló bambus berek vett körül, szilárd kemény talajra értek, mely pár órai haladás után egy sűrű erdőben végződött. Itt lassan haladtak, miután az utat szekercék és késekkal kellett a folyondárok,

futók és iszalag fészektől kieroszakolni. Tán egy fél-órát sem haladtak így, midőn egy nagyon vén tákából álló Sycamor erdőbe értek, hol a haladás már gyorsabb volt, miután a talaj csupán kövér, nagyvelű fűvekkel s itt-ott sás-félével volt benőve. Óriási, majd fa nagyságú ricinus bokrok, pelargoniumok tarkították a sokféle cserjét és bokrokat. Egy helyütt egy nagy terjedelmű tevet is találtak sokféle szárnyassal, partjain bambus berkekkel. Sok időbe került a tó beszögelléseit kerülni, midőn újlag az előbbihez hasonló erdő mélye fogadta be őket. Alig haladtak ez erdőben, midőn föld reszkettető bőgés és robajjal egy csapat vad *Kaffer-bivaly* (Bos caffer) rohant a csapatra. E rettenetes állatokból, melyeknek rohamra alatt a kar és lábszár vastag, kovakemény bambus-szálak nádként töredeznék össze s homlokán összenőtt vaskemény szarv dűdoraival combvastag fákát képes egy rohamra kidönteni, vagy derékba törni, mely az orozslánnal is játszva fogadja el a harcot s az állatok királyát legtöbbször megszalasztja, vagy agyongázolja. — egy egész csapat támadta meg karavánunkat s mire embereink csak gondolkozni is képesek lettek volna, már az egész csapat szét volt szórva, 3-4 öl magasra feldobott fehér-fekete testek, csomagok kalimpáztak az ágak közt, törve-zúzva leestülkben az ágakat és bokrokat s mindenki buvott, futott a merre látott annyifelé; szerencséje volt a csapatnak az, hogy a bivaly csorda is meg volt riadva valamitől s megelégedett azzal, hogy a rohantában talált ember-csapatot szétszórta, a melyiket elértek, a levegőbe hajgálták s mindent törve, zúzva földrengető robajjal tova rohantak a nélkül, hogy észükbe jutott volna a feldobált embereket összeitörni, vagy a futókat üldözni.

Henriket is egyik, az előrohantó vezérbika kapta fel szarvaival s feldobta majd 5 öl magasra a sycamor-ták galyai közé. Az ágak kissé tartották, így esése nem volt oly rohamos, de mégis annyira összetörte a vaskemény homloktaszitása s az egyik ágról a másikra s innen a földre esés, hogy majd egy óráig eszméletlenül hevert a bokrok között. A társasággal lévő kutyák veztették reá rokonát a keresés közben s úgy észlezték fel vizet a locsolás s pár csepp vízzel hígított cognacnak szájába csepegtetése által. De mozdulni sem tudott, így ágakból kilyát készítették s felváltva négy néger vitte.

Még nagyobb baj volt az, hogy a bivalyok támadása utáni nyakból kivarták, így a tájékozódást elvesztették s négy napi kóborlás után vissza akartak térni *Ucuaiba*, hogy újra innen induljanak.

Nem nagy messzeségben e közben a két vadász tegyverének tompa dörrenése hallatszott, kik nemsokára két kitermett *Antilophammel* (*Antilope pygarga*) tértek vissza.

Pár perc alatt vígan pattogott a tűz s az antilop szeltek, melyeket egyik néger egy kakukfi faj levelei vel dörszölt be, kimondhatatlan étvágygerjesztő és kellemes illatot terjesztettek. A kakukfi fűszeres illata áthatotta a húst s ennek a legfelségesebb ízt és zamatot adta.

Ez alatt egy másik néger a közellevő patak parton vad zellert és timponon fűvet keresgél, midőn egy jó csomóval tért vissza. A vad zeller husos leveleit és a portulacca fajt két faág között összetörve, ennek nedvével a beteg Henriket nagy gyöngédséggel tetőtől talpig bedörzsölték, mely bedörzsölés után már egy fél-óra múlva annyira jobban érezte magát, hogy jó étvágygyal evett s nagybátyját megtudta ölelni s mosolygott mindenkiére.

Ehségünket csillapítva, felkerekedtünk s este 7 óra felé tértünk vissza a táborba, hol nagy örömmel fogadtak. Hevell Károly annak öröme, hogy mindnyáján hazaértek, minden embernek egy deciliter rumot osztott ki. (Folkt köv.)

Hivatalos rovat.

Zala-Egerszeg r. t. város tanácsa, mint I-ső fokú iparhatóság által közhírré tétetik, hogy a nagyméltóságú m. k. földművelés, ipar és kereskedelmi miniszterium által 1885. évi 52211 számú rendelet értelmében Zala-Egerszeg rend. tan. város területén lévő kereskedők és iparosok névjegyzéke az 1890. évi november hó 1-sőtől egész 1889. évi november hó 10-éig bezárólag a városbáza tanácsstermében közszemlére kitétetett. — Betekinthető naponként d. e. 8 órától 12-ig, délután 2 órától 5-óráig.

Zala-Egerszeg 1889. október 31.

Kovács Károly
polgármester.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Tisztelgés. A zala-egerszegi önk. tüzoltó-egylet f. hó 4-én egy küldöttséget menesztett szeretett főparancsnoka, Kovács Károly polgármester úrhoz, hogy névnapja alkalmával a tagok szeretetének és tisztelgetésének ez úton is kifejezést adjon. — A működő tagok nevében Grünwald József csapatparancsnok üdvözölte a fáradhatatlan főparancsnokot, kérve őt, hogy az együletet eddig tapasztalt jó indulatával és szeretetével a jövőben is tisztelje meg egyes alkalmakkor személyes megjelenésével a tagok kedvét s a közönség tisztelgetését és rokonszenvét fokozni kegyeskedjék. — Főparancsnok úr megköszönve a szíves megemlékezést, megígérte, hogy ezentúl is szívén fogja viselni az egyület jövőjét s fő törekvése leendő azt a tagok közreműködésével tehetsége szerint felvirágoztatni; a mi személyes megjelenését illeti, addig, míg a nagy munkát, melyet mint a város polgármestere mulhatatlanul meg kellett kezdenie, — legalább részben be nem fejezi, nem ígérhet semmit, mivel az minden idejét elfoglalja, míhelyt azonban az a befőzés stadiumához közelebb ér, ismét ő lesz az első, ki a csapat élére állva, jó példát mutat s megmozgat minden követ, hogy a zala-egerszegi önkéntes tüzoltók együletét oly nívóra emelje, melyre annak minden egyes tagja büszke lehet.

sen s ne csak szeretett városunknak és megyénknek, hanem az egész édes hazának díszét és minta-egyletét képeze. — A gyönyörű beszéd után főparancsnok úr a küldöttség minden egyes tagjára szívélyesen kezet szorított, kik a beszédben tett ígéretek folytatán a legmegelőgedettebben távoztak szeretett főparancsnokok kedves köréből.

A Baronyi Ignác téle isk. alapítvány kamatait az 1888-9. és az 1889-90. isk. évre a vallás-és közoktatásügyi miniszter a keszthelyi m. kir. adóhivatalnál folyóvá tette. A kamatokból ez alkalommal 2 gym. tanuló 50 50 frtot, — 2 polg. iskolai tanuló 25-25 frtot és 2 közs. elemi isk. tanuló szintén 25-25 frtot fog élvezni.

Megkoszorúzott sirok. Sümegen — mint bennünket értesítenek — halottak napján koszorús költők: Kisfaludy Sándornak sírjánál dr. Kellemen Károly reáliskolai tanár, Ramazetter Vince és Kopanik Zsófia, a sümegi reáliskola alapítójának sírjánál Orbán Lajos reáliskolai igazgató, Szigeti István elhunyt reáliskolai tanár sírjánál Földi János tanár tartottak megható gyászbeszédet, a reáliskolai tanulók pedig díszes koszorúkat helyeztek az említettek sírjaira.

Névnep. Deininger Imrét, a keszthelyi magy. kir. gazd. tanintézet érdemes igazgatóját névnapján, f. hó 5-én tanártársai, tisztelői és az int. hallgatóság lelkes ovációkban részesítették.

Tanító gyűlés. A nagykanizsai járás tanító nov 7-én tartották őszi rendes közgyűléseket Nagy-Kanizsán, a polgáriszkolai rajsteremben Hoffmann Mór elnöklete mellett. Tagok szép számban voltak jelen. Az ülés 9. órákor vette kezdetét és 1 óra körül ért véget. lefolyását a következőkben adjuk: 1. *Hoffmann Mór* elnök kimerítő, s nagy tetszéssel fogadott jelentést tett a kör 3 évi működéséről. 2. *Váry József* pénztárnok részletes jelentésben ismerte a pénztári helyzetet és jelentette, hogy a pénztári állomány: 15 frt. 3) Hajgató Sándor jelentést tett az egyetemes gyűlés végrehajtó bizottsági ülésében kifejtett működéséről, mit annak idejében lapunkban is eléggé méltattunk. *Sáinger Károly* indítványozta, hogy Hajgatónak jegyzőkönyvi köszönet szavazzassék. — 4. *Lószarólyi Paula* k. a igen szép s mondhatni: hatalmas előadást tartott III. osztályú növendékeivel a magyarnyelvből. Lecke-anya volt: a melléknév tokragozása. A kitérő előadásért a kör jegyzőkönyvi köszönetet mondott előadónak. — 5. Boronkaynak amaz indítványa, hogy a központba csak a tényleg befolyandó tagsági díjak harmadrésze küldessék föl, a hátrélékosoknak pedig csak névsora, — elfogadtatt. 6. Szintén elfogadta a kör Hoffmann elnök indítványát, hogy a járásköri választmány bizassék meg a nagykanizsai járásköri tanügyi monográfiájának megírásával. 7. Legvégül következett a tisztújítás. Elhökül: *Hoffmann* és jegyzőit: *Abraham Gyula* újból megválasztattak; pénztárnokot pedig *Rozsavölgyi Paula* kisasszony választá meg egyhanglagon. Ülés után a tagok nagy része társaságra gyűlt a „Polgári Egylet” vendéglői helyiségébe.

Kegeyelet. A keszthelyi önkéntes tüzoltó-egylet működő tagjai halottak estéjén, november 1-én igen megható módon rótták az egyület halottai iránt érzett kegeyeletüket. Testületleg tekete zászló alatt vonultak ki a temetőbe s kedves halottaik sírhalmát koszorúkkal árasztották el. *Dr. Lipp Vilmos* volt elnökük és *Reich Károly* volt főparancsnokuk sírjához pedig *díszorséget* állítottak ki. — A keszthelyi gazd. intézet hallgatósága is testületleg jelent meg elhunyt társai sírjánál. Schlik N. hallgató gyászbeszédet tartott, miközben koszorúkat raktak a sírokra. A daloskör pedig gyászdalt zengett.

A zala-egerszegi „Kereskedelmi Kör” könyvtára javára folyó évi november hó 23-án saját helyiségében (Zöldfavendéglő I. emelet) tonbolával egybekötött táncestély rendez. Személyjegy 1 frt. Családjegy 3 frt. 1 tombola-jegy 20 kr. Kezdeté este 8 órákor. Felülizetésék köszönettel fogadtatnak és a „Zalamegye” című helyi lapban nyugtáztatnak. Tisztelettel kéretnek mind azok, kik a játékonyságra való tekintetből a tombolához nyerevény tárgygyal kívánnak járulni, szíveskedjenek azt *Balassa Benő* titkár urhoz küldeni.

Kinevezés. A földművelésügyi m. kir. miniszter *dr. Lovassy Sándor* nagy-rézei polgári iskolai tanárt a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézethez a természet tan, s ámtan és rokon tanszakok tanárává nevezte ki.

A keszthelyi fiatal gazdászok a tanintézet kebelében fennálló „Segély egylet” elnökét és választmányát mult hó 31-én választották meg Deininger I. igazgató, mint védnök elnöklete alatt. Elnökké nagy szótöbbséggel *Pencz Géza* III. éves, választmányi tagokká; *Czupy Béla*, *Groszmann Károly* III. éves, *Nitsman K. Várady G.*, *Moravitz L.*, *Dulánszky N.*, *Asztalos N. II. éves*, *Müller J.*, *Nyáry P.* és *Lamper B. I-ső évesek*, póttagokká: *Kortella R.* és *Sághy S.* választattak.

A zala-egerszegi kereső ifjúk önképző egylete — mint bennünket értesítenek — működését f. hó 1-én tényleg megkezdette s a rendes tagok a „Zöldfa Vendéglő” I-ső emeletén levő, csinosan berendezett helyiségüket esténként szép számmal látogatják. Az egyület elnökség felkéri a pártoló tagokat, hogy az egyület helyiségét látogatásukkal szerencsétessék.

Hirtelen halál. Nagy-Kanizsának egy általános ismert és kedvelt alakja hunyt el nov. 3-án este *Ságritz* Robert vendéglősben. A jó és örökké kedélyes „*Ságritz bácsi*” a Korona-vendéglő bérője, megyénk majdnem minden intelligens egyéne előtt ismeretes volt. Hirtelen halála mindenütt nagy részvétet keltett. Temetése nov. 5-én ment végbe. Ily nagy temetés már rég volt Nagy-Kanizsán. A kísérők száma ezrekre ment.

Meghívó. A zalamegyei általános tanítótestület sümegi fiókköre november 23-án tartja Sümegen a III. osztályban őszi közgyűlést. Tárnyrend: 1. Jegyzőkönyv hitelesítés. 2. Kocsis Károly a számtanból gyakorlati előadást tart I. osztálybeli növendékeivel. 3. Keszler előadást tart I. osztálybeli növendékeivel. 4. Keszler előadást tart I. osztálybeli növendékeivel. 5. Gyula tapolezai felső népiskolai tanító bemutatja s ismerteti új találmányu szabadalmazott „párosító gép”-ét és előadja nézeteit a phylloxera elleni védekezésről. 4.

Esetleges felolvasása Könyve Józsefnek az „ézszeri edzés”-ről a gyermek testére nézve. 5. Könyv- és pénztáros jelentése, indítványok. — A t. tagok és érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Könyve József ikőri elnök.

Parhajozó gazdászok. Vimmer Lajos és Wirovátz Svetozár, a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet 3-ad éves hallgatói október hó 31-én reggel 6 órákor Hévízen, a tükör-fürdő várótermében kardpárbajt vívtak. Wirovátz a jobb karján könnyű karcolást kapott s ezzel a párbaj a felek kibékülésével véget ért.

Tanító gyűlés. A „Szombathely-egyházmegyei r. kath. tan. egyes. novai köre” folyó évi október hó 30-án Bőröczen közgyűlést tartott, mely a tagok és vendégek szép számú megjelenésénél fogva öröndetes jele a gúcei iskolai viszonyok folytonos javulásának. Gyűlés előtt az egybegyűltek meghallgatták Rohrer Márton k. teskándi tanító tanítási gyakorlatát, melyet az iskolás gyermekeknek tartott a természetrajzból. **Asztán** a gyermekekkel együtt Berényi Miklós elnök lendületes szavakkal megnyitotta a gyűlést, melynek tárgyai közül érdekesen emelkedett ki a tisztújítás actusa és Rozner Rezső kis-szigeti tanító szép értekezése a természetrajz tanításáról. Elnök lett Lóky József novai főtanító, alelnök Kenyeres Károly p.-magyarodi, jegyző Göntér E. Gábor náprádfai s pénztáros Bogyai Károly b.-tittői tanítók. A bíráló bizottság tagjaival megválasztattak: Kerschbaummayer József bördőcei tanító Rozner Rezső és Göntér E. Gábor. A jövő gyűlés Millejben lesz 1890. május 15-én, melyen Kovács János helybeli tanító, továbbá Kenyeres K. tanítási gyakorlatot tartanak, Kerschbaummayer József és Göntér E. Gábor pedig értekeznek Göntér E. Gábor 7 pontból álló indítványt nyújt be alapos indokolás kíséretében, miket a közgyűlés helyeslőleg egyhanglagon elfogadott; azután ugyan ő ismerteti a „Néptanoda” című tanügyi hitelirapot, ajánlván azt a kartársak meleg pártfogásába. Több kisebb-nagyobb keblü ügy elintézésével Lóky elnök d. utáni 2 órákor bezárja a gyűlést, mely után a jelenlevők a helybeli tanító vendégszerető asztalánál társasbédhez gyűltek össze.

Iparossegédek segélypénztára. A keszthelyi ipar-tüzetület kebelében az iparossegédek segélypénztár és önképző egylete megalakulván, az alapszabályok elkészítésére Szabó Pál ügyvéd, mint iparhatósági biztos elnöklete alatt Luperszhek Sándor ipar-tüzetületi elnök, Szabó János és Opper Károly előjárósági tagok, továbbá Szály Ignác, Kenyeres József és Simon Lajos iparos segédekből álló bizottság küldetett ki oly kijelentéssel, hogy az elkészítendő alapszabály tervezetét az e hó 11-én tartandó békéltető bizottsági ülésben előterjeszessék.

Ebtulajdonosok figyelmebe ajánljuk a városi kapitányi hivatal által 1366 sz. alatt kibocsátott következő hirdetményét: „Tapasztaltam, hogy újabb időben a város utcáin nagyon sok olyan kutya eszarog, mely védjeggyel ellátva nincs; ennél fogva felhívom a kutya tulajdonosokat, miszerint kutyáik után a netán még be nem fizetett ebadózt befizessék, a védjegyet megváltásuk s kutyáikra alkalmazásuk annál inkább is, mert a gyöpmester utasítva van, hogy minden kutyát, mely az utcán védjegy nélkül eszarog, össze fogdosson és lebunkózzon. Z. Egerszeg, 1889. november 6-án. Nagy rendőrkapitány.

Versenylo elhullása. Gróf Festetics Tassiló hírneves versenylovainak egyike, *Spruraway* október hó 31-én gyomor kólikába esvén, még azon napon elhullott.

A must ara. Badacsonyban szüret után 8 forinton, most 13 forinttól felebb vásárolják a must hectoliterjét, Sümegen 10-13 frt egy hectoliternek ára. — A mi vidékünkön 7-10 frt közt kel.

Rejtélyes eltűnés. A fővárosban közönséges, mindennapi számba menne az az eset, mely most Kissziget s vidéke lakosságát, — talán ilyen nagyon is ritkán fordulván elő, — izgalomban tartja. Még október 27-én eltűnt Dávid János földművesnek László nevű 20 éves legényfia s azóta sehol sem találunk még nyomára sem. Oly kevés ruha volt rajta, hogy azzal távolabb vidékre alig mehetett volna el; de hogy öngyilkossá lett volna, az sem tehető fel normális észbeli állapot mellett; pedig az ellenkezőt viselete egyáltalán nem gyaníttatja.

Gyilkosság fényes nappal. Egy rémes gyilkossági eset tartja izgatottságban Szabar község lakóit. A gyilkosság lefolyásáról egy szemtanú elbeszélése folytán a következőkben értesítik lapunkat: Herezeg Béla, ki Szabar községben éveken át mezőcsész volt, az állásából elbocsátatván, e miatt boszut forralt magában s boszújának kielégítése végett kereste s csakhamar meg is találta az alkalmat. Elbocsátatása után a szabari közbirtokosság tulajdonát képező erdőszélen a legszebb növendék fákát a törzs közepén levagdalta. A közbirtokosság tudta ugyan, hogy ezt boszúból Herezeg teszi, de mivel rajta nem érték, felelősségre sem vonhatták. E hó 2-án azonban Berta János szabari birtokos éppen akkor lepte meg Herezeget, a midőn ez a fákát levagdalta; s a midőn e galád tetteért szólt neki, sőt kijelentette előtte, hogy feljelenti a hatóságnak, Herezeg őt megtámadta s vele civakodni kezdett. Berta és Herezeg között a civakodás már-már végetetessé vált, midőn a véletlen Tangly Ferenc és Fehér Gábor zalavári lakosokat, ki a szabari szőlőhegyben szőlőbirtokokkal bírnak, oda vitte. Tangly és Fehér a megtámadott Bertát védelmükbe vették s Herezeget figyelmeztették, hogy ő, mint hibás ember, engedjen, mert kellemetlensége csak neki lehet. Erre Herezeg őket támadta meg s feleselés közben 3-4 lépést hátrálván, a zsebében levő 6 lövetű revolverből — mielőtt a többi jelenlevők megakadályozhatták volna — egyet Tanglyra, egyet pedig Fehérre lött s midőn látta, hogy golyója nem talált, a lövéseket ugyanazon sorrendben ismételte. Tangly Ferenc a második lövésre holtan rogyott össze, Fehér Gábor ellenében — bár közelebb állott Herezeghez a második lövés után is sértetlen maradt. Az agyonlőtt Tangly Ferenc zalavári lakos 31 éves volt s csak az idei tavasz végén nősült meg. Herezeg a gyilkosság elkövetése után elmenekült ugyan, de este haza tért Szabar községben levő lakására s a község lakói — bár tudták, hogy

otthon van — nem merték elfogni. A gyilkos e hó 3-án hajnalban állítólag bement Nagy-Kanizsára, hogy az ottani törvényszéknél személyesen jelentkezék. Az agyonlőtt Tangly hullája felett a vizsgálat e hó 4-én tartatott meg Szabarban.

Talált holttest. Szt.-Péterföld határában okt. 26. reggel egy drótosót megghalva talált a község pásztor. Minden jel arra mutat, hogy a szerencsétlen a túlságos szesz ital élvezete következtében szélhűdés áldozata lett.

Tűz volt Páka község határában október hó 26-án. Somogyi Elek pákai bérlőnek égett el a mezőn összehalmozott szalmakészlete valószínűleg gyújtogatás következtében. A kár biztosítva volt.

Gondatlanság áldozata. Kósa József és Magyar Katalin gyertyánosi lakók harmadtél éves Vendel gyermeküket a hegyen a tűz mellett magára hagyván, a kis gyermek annyira megégett, hogy pár nap múlva seibeiben meghalt.

Öngyilkosság. Tritta János 72 éves tihanyi lakós életuntságból mult hó 24-én magát agyonlőtte.

Fölakasztotta magát. Krimmel János bánok-szentgyörgyi lakosnak János nevű 16 éves fia f. hó 1-én a délutáni órákban szüleinek istállójában magát fölakasztotta.

Lakas peküzlet gyakorlására. Közép Nemes Apátiban peküzlet gyakorlására szükséges és e célra teljesen felszerelt kemence, továbbá megfelelő lakás minden órában bérebe kiadó. Bővebb értesítést ad Alsó-Nemes-Apátiban a tulajdonos Komáromy István.

Uj naptárak. Légrady testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapest V. ker. Nádor utca 7. szám) megjelentek a következő naptárak: Mameluk naptára. 1 frt. Házi naptár 40 kr., Hölgyek naptára 1 frt 80 kr., Tanítók zsebnaptára 1 frt 20 kr., Ügyvédek zsebnaptára 1 frt 40 kr., Orvosok zsebnaptára 1 frt 40 kr., Gazdák zsebnaptára 1 frt 60 kr., Jegyzék napló mindenki számára 1 frt 20 kr., Közhasznú zsebnaptár 24 kr., Kertészeti zsebnaptár 1 frt 40 kr.

Vasuti menetrend. Szent-Leórád Nagy-Kanizsa-féle indul 5 óra 56 perckor reggel (vegyes vonat), 12 óra 31 perckor délután, 8 óra 55 perckor este 2 óra 45 perckor éjjel. Szombathely felé indul 8 óra 28 perckor reggel, 3 óra 32 perckor délután, 1 óra 48 perckor éjjel.

A gyomor és az emésztési szervek bajai a legtöbb esetben a vesék és a máj működésének megzavarása következtében származnak. Ennélfogva a gyomorbajok sikeresen csak úgy gyógyíthatók meg, ha a tulajdonképeni s főok eltávolítatik s a vesék és a máj rendszer működése helyreállítatik.

Ez pedig kizárólag a Warner-féle Safe-Cure-nak használata által érhető el, mely gyógyszernek azon kiváló tulajdonsága van, hogy az említett szerveket egészséges állapotba helyezi s egyúttal az étvágyat és az emésztést elősegíti.

Kapható ezen szer minden ismert gyógyszerárban. Főraktár Magyarországon Pozsonyban van a „Még-váltóhoz” címzett gyógyszerárban.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNAC.
Főmunkatárs: Szalay Sándor.

Malom bérbeadás.

A pető-mihályfai és a görgői két-két kerekű

vizimalom,

hozzá tartozó lakházzal, belsőséggel, körül-belül 20 hold szántófölddel és 10 hold rettel 1890 ik evi január hó elsejétől

három évre bérbe adatik.

A közelebbi feltételek a vasvári uradalom főbérnokségénél Vasváron meg tudhatók.

FAIRBANKS-MÉRLEGEK

Az egész világon a legtekélyesebbnek elismert mérleg szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérleg szazados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és tolyósúlylyal vannak ellátva.

Tartósság, pontosság és könnyű kezelésükkel fogva az összes világhírlapokon első díjat nyert legkiválóbb mérlegek.

A jutányos árakban, — melyek súlyokkal számított tizedes mérlegek áráinál nem magasabak — a hitelesítés, csomagolás és vasútra való feladás költségei bentfoglatatnak. Gazdasági szekér- és zsák-mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mérlegszerkezetek. Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.

Cím: Osztr. magy. Fairbanks-társaság mérleg és gépgyára John Bock vezérigazgató

BUDAPEST Andrassy-ut 23.

Árjegyzékkel és felvilágosítással szolgál a központi iroda. Gyár: Ujpest — K. Meyer.

Gyümölcsfák őszi ültetése legsikeresebb!!

Unghváry László

Czepléden létező „Phylloxera” mentes homok talajjal bíró és Bereczki Máté úrtól beszerzett 376 fajt, valamint vadoncot s egyebet tartalmazó és folytonosan nagyobbított

gyümölcsfa iskolájának

név és árjegyzéke

kivánatra bérmentve küldetik.

Az őszzel történő megrendelésnél 8%, tisztán almafajok vételénél 15—20% ár leengedés van.

Arverési hirdetemény.

Alulírt Nova község előjárósága által közhírré tétetik, miként a magyar királyi államkincstartól megváltott italmérsi jog az 1890. évi január hó 15-étől 1892. évi december hó 31-ikig terjedő három évre, haszonbérbe kiadatik. Az italmérsi jog két koresmában két koresmáros által leszen gyakorolható és pedig bor- és pálinka méréssel együtt, Ezeken kívül még egy állandó — külön bérlő által gyakorlandó — pálinkamérés is leszen kiadandó.

Az árverés határnapjául 1889. évi november hó 17-ikének délutáni 2 órája, a novai körjegyzői irodába tüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az árverés napján, a község előjárósága előtt, fedhetetlen előletoeket és vagyoni állásukat hiteles okmányokkal igazolni.

Az iparhatósági engedéllyel ellátott mészáros mesterek előnyben részesülnek, mert mind két koresmáros állandó mészárszéket is köteles felállítani — és abban folyton mindig friss és egészséges bust tartani.

Végül megjegyeztetik, hogy az árverési feltételek a novai körjegyzői irodában bárki által mindenkor betekintheők.

Kelt Nován 1889. évi október hó 27-én.

Keszthelyi István
körjegyző

Mánfai István
bíró

Községeknek a legjutányosabb árak!!!

Szarvasmarhák és juhok száj- és körömfájása ellen leghathatósabb antisepticus, anti-parasiticus és desodorans szer a

„Creolin”

melyet a nagyméltóságú földmivélesügyi m. kir. miniszterinn 50927. számú körrendelete értelmében ajánlott. Fischer és Heidelberg budapesti vegyészeti gyárában készült, szavatolt kitünő minőségben forgalomba hoz

Szávoszt Alphons

az „Országos magyar gazdasági egyesület” pártfogása alatt álló termény- és bizományi üzlet. Budapest, V. Arany-Janos-utca II. szám.

Árverési hirdetés.

Mindennemű zálogtárgyak, melyek lejártak és kiváltva, vagy hosszabbítva nem lettek

f. é. november hó 17-én elárvereztetnek.

Comin J.

Könyvnyomda.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlani legújabb berendezésű

könyvnyomdám, amely egy nagy gyorsajtóval és egy amerikai tipró sajtoval, valamint a legújabb betűkkel fel van szerelve.

Biztosítom a nagyérdemű közönséget úgy a leggyorsabb, mint a legjutányosabb kiszolgáltatásról.

Ajánlom egyúttal a legdúsabban felszerelt könyv- és papirkereskedésemet.

Kiváló tisztelettel
Breisach Sámuel
Zala-Egerszegen.

Arverési hirdetemény.

A tapolcai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstar képviselőtében Arvay Lajos m. t. főügyész végrehajtonak Bárány Mihály, mint a néhai Meszaros Janos ismert örököse és a nettán létező ismeretlen örökösök ügygondnokául kirendelt dr. Mányoky Gyula ügyvéd végrehajtást szenvedő elleni 12 frt 90 kr. tókekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a z.egerszegi kir. törvényszék (a tapolcai kir. jbiróság) területén tekvő, a köv.-eörsi 102 tjkvben + 138. hrsz. a. Meszaros Janos tulajdonául felvett ház és belsőségre 160 frtban, — továbbá a köv.-eörsi 696 tjkvben + 1766 és 2526. hrsz. a. felvett ingatlanokból ugyanazt illető telerészbeni jutalékra és minthogy ezen ingatlanoknak kikiáltási ára a 200 frtot meg nem haladja, az 1881. 60. t.-c. 156. §. értelmében azoknak Hás Zsuzsannát illető másik telerészbeni jutalékára is, tehát a jelzett ingatlanokra egészen, és pedig az 1766. hrsz. szőlőre 116 frtban, — a 2526. hrsz. pincés szőlőre 196 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi november hó 30. napjan d. e. 10 orakor Köv.-Eörs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben vagy az 1881. 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Tapolcán 1889. junius 28-án.

Strausz kir. aljbiró.

Rövid hasznalat után megbecsülhetlen mint fogtisztító szer.

Uj amerikai
Fogak szépsége | GLIGERIN-FOG-CRÈME
(hatóságilag megvizsgált)
KALODONT

E. A. Sarg's Sohn és Ta

es. kir. udvari szállítók Bécsben.

Kapható a gyógyszerárakban és illatszer árukereskedésében, 1 drb. 35 kr. Zala-Egerszegen: Rosenthal Ignác és fia, Weisz Jónás unokaöcscse, Rícher Fyula és Boschán Emil arak kereskedésében.